

STANISŁAWA KAMENIECKA

Ochotniczka Stanisława Kamieniecka, ur. 15 września 1920 r. w Nowej Wilejce, pow. wileńsko-trocki. Ostatnio mieszkałam w pow. wileńskim, folwark Saniszki, pracowałam przy ojcu na roli.

13 września 1940 roku wywieziono mnie wraz z rodziną składającą się z ośmiu osób do Rosji, siewierokazachstańska obłast, kokczetawski rejon. Oddano nas do kołchozu Jelenówki, 35 km od Kokczetawu. Osadzono nas w małym pokoiku wraz z rodziną sowiecką.

Pracowaliśmy na roli z wołami i przy traktorach. Za pracę nam wypłacono minimalną sumę (za rok pracy czterech osób 102 ruble). Po roku pracy w kołchozie poszłam się starać o pracę do miasta, znalazłam ją w cegielni, gdzie pracowałam półtora miesiąca. W maju 1941 roku był ogłoszony pobór robotników na kolei. 17 maja wyjechałam z rodziną do akmolińskiej obłasti sypać nasyp pod kolej. Tam pracowaliśmy z końmi i ręcznie łopatą albo łomem. W drugiej połowie sierpnia zabrano nas do ukończenia kolei pod miastem Kartały, stacja Toboł. Pracowałam tam aż do wyjazdu do wojska, to jest, do 26 grudnia 1941 roku.

3 stycznia 1942 wstąpiłam w szeregi Pomocniczej Służby Kobiet. Rodzice wraz z rodzeństwem pozostali nadal w Tobole.